

naa til Balance i Regnskabet, og det forekommer mig, at det maner til Paapassenhed i Administrationen. Det forekommer mig, at man indenfor Administrationen maa passe paa, at der indenfor de forskellige Administrationsgrene ikke antages mere Mandskab, flere Embedsmænd osv., end det er nødvendigt. Jeg har ogsaa den Tro, at de forskellige Ministre i saa Henseende ville gøre deres bedste. Det, der navnlig bevirker, at Underskuddet i Aar er saa stort, er jo det, at vi i Fjor fik de forskellige Lønningslove, og de Lønningslove, som vi vedtog i Fjor, have allerede i Aar draget forskellige Udgifter efter sig. Vi byde nu vore Tjenestemænd og vore Embedsmænd gode Lønninger, men det forekommer mig, at naar Forholdet er det, maa vi til Gengæld forlange fuldt Arbejde af de paagældende, vi maa forlange, at der ikke paa noget Omraade ansættes overflødige Embedsmænd.

Naar Statsbanernes Udbytte i de senere Aar har været noget større, end det var tidligere, saa skyldtes det sikkert noget den Reduktion af Statsbanernes Personale, som for nogle Aar siden blev foretaget. Der er nu sagt til mig af Folk, som jeg har Grund til at tro kende lidt til disse Forhold, at der nu er en Tendens paa forskellige Stationer til at antage mere Personale, end det er strengt nødvendigt. Jeg tør ikke dømme om, hvorvidt det er rigtigt eller ej, men jeg føler mig overbevist om, at hvis der virkelig skulde være en Tendens i den Retning, vil den højtærede Minister for offentlige Arbejder søge at modvirke dette Forhold. Som jeg sagde før, nu give vi en god og rigelig Løn til Statens Tjenestemænd og Statens Embedsmænd i det hele, og saa forekommer det mig ogsaa, at dette maa betinge, at de paagældende gøre fuldt Arbejde, og at der ikke paa noget Omraade antages flere end strengt nødvendigt.

Skulde jeg ellers i store Træk tegne et Billede af den foreliggende Finanslov, kan jeg kortelig sige, at den ikke i noget væsentligt afviger fra de tidligere Finanslove. Venstre har jo i adskillige Aar behersket Finansloven, og den Kurs, som vi i de foregaaende Aar have været inde i, er fortsat gennem denne Finanslov. Vi have, om jeg saa maa sige, trukket Furen dybere paa forskellige Omraader. Bevillingerne til humane Formaal og til sociale Foranstaltninger flyde rigeligere paa denne Finanslov, end de have gjort paa de tidligere Finanslove. Bevillingerne til Alder-

domsunderstøttelse, til Sygekasser, Hjælpekasser, Arbejdsløshedskasser o. s. v., Bevillingerne til Tuberkulosens Bekæmpelse, til Børnehjem og til Opdragelsesanstalter, Bevillinger til Undervisning o. s. v., alle disse Bevillinger flyde rigeligere paa denne Finanslov, end de have gjort paa de tidligere Finanslove. Og se vi hen til de Bevillinger, der ydes til Fremme af offentlige Arbejder og almindelig Samfærdsel, er det jo ikke noget ringe Beløb, som foreslaas bevilget paa den Finanslov, som nu er vedtagen, i alt et Beløb af henimod 12 Mill. Kr., nøjagtig 11,891,500 Kr. Det forekommer mig derfor, at Venstre og det Ministerium, som her har ført an, kunne være bekendt at vedtage denne Finanslov og sende den op til det andet Ting.

K. M. Klausen: Vi have jo i de senere Aar været vant til stort Underskud paa Finansloven. I Finansaaret 1907—08 var der saaledes et Underskud paa 3,9 Mill. Kr., Aaret efter et Underskud paa 4 Mill. Kr. og nu i dette Aar et Underskud paa 8,8 Mill. Kr. Da Finanslovsforslaget blev forelagt, udtalte den daværende fungerende Finansminister, Konseilspræsidenten, at han vilde haabe, at man fra alle Sider vilde begrænse sine Ønsker, og at man ikke vilde fremsætte for mange Ændringsforslag, hvorved det Underskud, der fandtes paa Finanslovsforslaget, da det blev forelagt, yderligere skulde forøges. Da Finanslovsforslaget blev forelagt i Efteraaret, viste det et Underskud paa 7,2 Mill. Kr., det er nu steget til 8,8 Mill. Kr., det vil altsaa sige, at under Behandlingen her i Rigsdagen er Underskuddet gaaet op med 1,6 Mill. Kr., saa den højtærede Finansminister havde ikke megen Glæde eller Tilfredsstillelse af den Opfordring, han rettede til Tingene. Det er blevet adskilligt værre, end det var, da Loven blev forelagt. Men der er Udsigt til, at dette Underskud paa 8,8 Mill. Kr. yderligere vil vokse. Naar vi se paa § 28, vil man der se en hel Række vigtige Forslag, som endnu ere til Forhandling her i Rigsdagen, og hvis de vedtages, vil Underskuddet jo forøges med meget betydelige Summer. Jeg skal saaledes nævne, at til Loven om Udvidelse af Sindssygeanstalten ved Vordingborg vil udkræves 147,000 Kr., til den nye Postbygning 1,100,000 Kr., til Havdiget ovre ved Ribe 125,000 Kr., til Esbjerg Havn som første Bidrag 140,000 Kr. og til en Bro ved Masnedsund en halv Mill. Kr. Alt dette andrager et Beløb paa ca. 2 Mill. Kr., og hvis disse Bevillinger, som her ere for-